

Γιώργος Ρωμανός

Κυνικό ψέμα οι «3 Μακεδονίες» των κ.κ. Τσίπρα, Νίμιτς, Μπουτάρη, της κ. Ντ. Μπακογιάννη, και του Γενικού Επιτελείου Στρατού της Τουρκίας

Βάσει σφυγμομετρήσεων οι Έλληνες είναι κατά 80% αντίθετοι στο να παραδοθεί το όνομα Μακεδονία στους Σκοπιανούς. Έτσι, κατάπληκτος ο λαός άκουσε τον κ. Τσίπρα να ταυτίζεται ΑΠΟΛΥΤΑ με τον υπουργό Εξωτερικών της ΠΓΔΜ Νικόλα Ντιμιτρόφ, ο οποίος το Σάββατο, 06 Ιανουαρίου 2018, είπε στο ελληνικό CNN και σε πολλά άλλα μέσα, ότι: «Η Μακεδονία δεν ανήκει αποκλειστικά στην Ελλάδα ή στην "Μακεδονία" διότι πρόκειται για μεγάλη γεωγραφική περιοχή.» Την ίδια θέση εξέφρασαν ΕΠΙΜΟΝΑ ο κ. Μπουτάρης και η κ. Ντ. Μπακογιάννη φτάνοντας στο σημείο να δώσουν και ποσοστά των «3 Μακεδονιών», οι οποίες δήθεν ανήκουν κατά 51% στην Ελλάδα, 37% στην πρώην Γιουγκοσλαβία και το υπόλοιπο στη Βουλγαρία. Στις ...«3 Μακεδονίες» επανήλθε και ο κ. Τσίπρας, λέγοντας επί λέξη, ότι «κανένας ΔΕΝ διαθέτει την αποκλειστικότητα της Μακεδονίας», συμφωνώντας ΑΠΟΛΥΤΑ με τον Σκοπιανό πρωθυπουργό.

Ο κ. Νίμιτς, ως δήθεν αμερόληπτος «μεσολαβητής», αλλά υπέρ των Σκοπίων, κατέθεσε 5 προτάσεις ονομάτων που και οι 5 περιέχουν τον όρο Μακεδονία!!! Ούτε μία με το όνομα Βαρντάρτσα, το οποίο ήταν και το προηγούμενο όνομα της χώρας των Σκοπιανών, ή καταχρηστικά... το ΕΠΙ 1000 ΧΡΟΝΙΑ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΔΑΡΔΑΝΙΑ, γιατί ούτε Δαρδάνιοι είναι, ή έστω και της γειτονικής αρχαίας ΠΑΙΟΝΙΑΣ. Καμία εναλλακτική για την Ελλάδα ο κ. Νίμιτς.

Ο κ. Τσίπρας είναι πρωθυπουργός μόνο με τις ψήφους του 18% του συνόλου των Ελλήνων ψηφοφόρων, εξαιτίας της αγανάκτησης που προκάλεσαν τα Μνημόνια. Έτσι, θα έπρεπε να είναι διπλά προσεκτικός κάθε φορά που αλλάζει την ΑΠΑΡΑΓΡΑΠΤΗ ιστορία της Ελλάδος. Θυμίζω τη δήλωσή του: «...έχει σύνορα η θάλασσα και δεν το ξέραμε;» (7/9/2015), όταν έπρεπε να τα φρουρήσει, λόγω των «παράνομων»... μεταναστών. Τα σύνορα, που οι Έλληνες ναυμάχοι και μπουρλοτιέρηδες τα φύλαξαν επί αιώνες δίνοντας ποτάμια αίματος. Τότε κατάργησε τα θαλάσσια σύνορα Ελλάδος-Τουρκίας, επ' ωφελεία των Τούρκων και των διεθνών δουλεμπορικών οργανισμών και ΜΚΟ, ενώ σήμερα αποφάσισε ότι υπάρχουν «3 Μακεδονίες».

Όμως ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ οι οποίες θεσμοθέτησαν αυτές τις «3 Μακεδονίες»; Ποια είναι τα επίσημα έγγραφα που τις αναφέρουν, και μάλιστα με τα ποσοστά... που δίνουν ο κ. Μπουτάρης και η κ. Ντ. Μπακογιάννη;

Ας δούμε τι γράφει στα 10 άρθρα της η Συνθήκη του Βουκουρεστίου, 10 Αυγούστου 1913, ΦΕΚ Α'217/28 Οκτωβρίου 1913, η οποία υπογράφηκε μεταξύ Ελλάδος, Ρουμανίας, Μαυροβουνίου, Σερβίας, Βουλγαρίας. Συνθήκη θεμελιώδης για τα νέα σύνορα των εν λόγω κρατών, η οποία παράλληλα διέλυε σταδιακά την Οθωμανική αυτοκρατορία. Σε αυτήν, λοιπόν, ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΓΙΑ 3 ΜΑΚΕΔΟΝΙΕΣ. Ειδικότερα, στα άρθρα 2, 3, 4, 5, 7, αναγράφονται ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ τοπωνύμια και κορυφογραμμές συνόρων μεταξύ των κρατών, ΑΛΛΑ ΠΟΥΘΕΝΑ Η ΛΕΞΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Σημειώνω, ότι στο άρθρο 3 προσαρτώνται και λεπτομερέστατοι χάρτες του Ρουμανικού Επιτελείου Στρατού και του Αυστριακού Επιτελείου Στρατού.

Στη Συνθήκη αναφέρονται πλήθος τοπωνυμίων. Όπως: στο άρθρο 3: «Αξιός, Στρυμώνας, κοιλάδα Στρώμνιτσας, Μπέλες και Βουλγαροελληνικά σύνορα –αυτό επί λέξη!». Στο άρθρο 5: «Αιγαίον Πέλαγος, Μπέλες, Νέστος», Και στο ίδιο άρθρο αναγράφεται η «Κρήτη», λόγω «παραίτησης πάσης αξιώσεως της Βουλγαρίας...» Στο

άρθρο 7: «Σιστόβιο, Ζλάτιστα, Αραμπά, Κονάκ (τουρκικά...) Μπερκοβίτσα, Λομ, Δούναβις, κ.ά.» ΠΟΥΘΕΝΑ όμως ΔΕΝ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΛΕΞΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Όμως, και πριν το 1913, επί τουρκοκρατίας –από την κατάκτηση της Θεσσαλονίκης το 1432 μέχρι την απελευθέρωσή της– η έννοια «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΩΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΑΙ ΕΝΙΑΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΟ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΧΡΟΝΙΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Κι αυτό γιατί οι Οθωμανοί ΔΕΝ αναγνώρισαν ποτέ τους γεωγραφικούς προσδιορισμούς του Βυζαντίου, ούτε της ρωμαϊκής εποχής ή των αρχαίων ελληνικών βασιλείων και των κτήσεών τους. ΔΕΝ αποδέχτηκαν ΚΑΝΕΝΑΝ γεωγραφικό διαχωρισμό παρά τους δικούς τους. Έτσι, αποτελεί απόλυτο επιστημονικό και ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΕΔΟΜΕΝΟ ότι οι Οθωμανοί κατά την πρώιμη Τουρκοκρατία ονομάζουν *Ρούμελη*: τη Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησο, Θεσσαλία, Ήπειρο, Μακεδονία και Θράκη! Και μέχρι την ύστερη τουρκοκρατία *Ανατολική Ρουμελία*: τη Στερεά Ελλάδα, Θεσσαλία και Μακεδονία. Το οθωμανικό κράτος χωρίστηκε σε ιδιόμορφες «επαρχίες» με βάση το ότι η κατακτημένη γη εθεωρείτο η κύρια πηγή πλούτου του κράτους και σημασία είχε η απόδοση φόρων. Έτσι τα Πασαλίκια, τα Βιλαέτια, τα Σαντζάκια, οι Καζάδες, όλα ήταν διοικητικές μονάδες με βάση το κέρδος, το χρήμα και την απόδοση φόρων. Συνακόλουθοι και οι στρατιωτικοί λόγοι, ο καταναγκαστικός εξισλαμισμός, ο γενιτσαρισμός, κ.λπ. Γενικότερα, οι επαρχίες των Οθωμανών στην Ελλάδα δημιουργούνται και λειτουργούν κατά κανόνα με βάση «άγραφους νόμους» και απολύτως αυθαίρετους γεωγραφικούς προσδιορισμούς αρκεί αυτοί να ισχυροποιούν τον Σουλτάνο και τη «βασιλική πύλη», το *bab-i humayun*.

Ειδικότερα, μέχρι τον 18ο αιώνα, αλλά και μετά, η περιοχή της ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ βρισκόταν μέσα στα ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ της όρια και δεν αποτελούσε ενιαία οθωμανική διοικητική μονάδα και φυσικά ΟΥΤΕ γεωγραφική. Η οθωμανική διοίκηση αναγνωρίζει το Βιλαέτι της Θεσσαλονίκης, το οποίο ΔΕΝ λέγεται Μακεδονία και έχει ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΛΛΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ.

Τουρκικός χάρτης του 18ου αιώνα, όπου το Βιλαέτι Θεσσαλονίκης περιλαμβάνει την Κατερίνη, τη Θεσσαλονίκη, τη Χαλκιδική, τη Θάσο και τμήμα της Βουλγαρίας. Η έννοια και η ονομασία της Μακεδονίας ΔΕΝ υπάρχει

Όπως φαίνεται και στο σχετικό οθωμανικό χάρτη του 18ου αιώνα, υπάρχει το Βιλαέτι Θεσσαλονίκης, κι ΟΧΙ ΚΑΠΟΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, από την Κατερίνη, μέχρι τη

Θάσο και τμήμα της Βουλγαρίας. Το Βιλαέτι χωρίζεται σε ιδιόμορφες «επαρχίες», πάντα με βάση την οικονομική τους ισχύ και τα οικονομικά οφέλη προς τον εκάστοτε πασά της Θεσσαλονίκης, με απώτερο στόχο την απόδοση φόρων στον Σουλτάνο, στην Κωνσταντινούπολη. Έτσι, στο συγκεκριμένο Βιλαέτι προστέθηκαν για φορολογικούς πρωτίστως λόγους και Σαντζάκια-επαρχίες, οι οποίες βρίσκονταν ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ. Όπως στον βορρά εκείνα της Αχρίδος, του Μοναστηρίου, του Κιουστεντίλ, κ.λπ. Αντίθετα, ανατολικά κάποια άλλα Σαντζάκια κόπηκαν σε μικρότερα κομμάτια και προέκυψαν ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ διοικητικά μονάδες, οι λεγόμενοι Καζάδες, όπως του Καρά Νταγ, του Ντεμίρ Χισάρ (Σιδηροκάστρου), και οι Καζάδες των Σερρών και της Δράμας. Όλη αυτή η διοικητική κατάτμηση έγινε για την μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη των «αυτονομουμένων» επαρχιών με στόχο την ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΕΡΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ τους. Και σε αυτή την περίπτωση η γεωγραφική ονομασία, ή ο όρος «Μακεδονία» ΔΕΝ αναφέρεται ΠΟΥΘΕΝΑ.

Έτσι, με την Συνθήκη του Βουκουρεστίου, το 1913, αυτό το οποίο μοιράστηκε σε Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία, κ.ά. ήταν ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ, ένα Βιλαέτι και κάποιοι Καζάδες, και ΟΧΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Η αρχαία Μακεδονία των Ελλήνων την οποία διεκδικούν σήμερα με αλτρωτισμό και αγάλματα του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου οι Σκοπιανοί βρισκόταν πάντοτε στα σημερινά της όρια με ελαχιστότατες διαφορές. Και συνόρευε προς βορρά με την Παιονία και τη Δαρδανία, δυτικά με την Ήπειρο, ανατολικά με την Θράκη και προς νότο με την Θεσσαλία. Ο Ηρόδοτος λέει ότι οι Μακεδόνες είναι απόγονοι των Τημενιδών-Ηρακλειδών από το Άργος. Ενώ, μυθολογικά, ο Μακεδόνας ή Μάκεδνος, ο γενάρχης των Μακεδόνων, ήταν γιος του Δία και της Θυίας, και κατ' άλλους γιος του βασιλιά της Αρκαδίας Λυκάονα. Φυσικά, οι Σλάβοι μετανάστες του 7ου αιώνα μ.Χ οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στα εδάφη της αρχαίας Παιονίας και Δαρδανίας ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ με τους Μακεδόνες, του 1.200π.Χ. και μετά, αλλά ούτε και με τους Παίονες ή του Δάρδανους της αρχαιότητας. Οι Παιονία και Δαρδανία ήταν χώρες κατακτημένες από τους Μακεδόνες, όπως και άλλες σε Αφρική και Ασία, μέχρι το Αφγανιστάν και την Ινδία. Αλλά, αυτό δεν σημαίνει ότι οι Αφγανοί ή οι Ινδοί μπορούν να ονομάσουν τις χώρες τους Μακεδονία.

Όσοι μιλούν για δήθεν «3 Μακεδονίες», κρύβουν ότι το 1660-1661 ο Οθωμανός χρονικογράφος Εβλιγιά Τσελεμπί στο χρονικό του για το Κουμπάνοβο βεβαιώνει την ύπαρξη του ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΥ ΣΚΟΠΙΩΝ. Και ΟΧΙ κάποιας... Μακεδονίας. Και ανάλογα ντοκουμέντα υπάρχουν δεκάδες.

Το ζήτημα έγινε ευρύτερα γνωστό το 1893, από την ΕΜΑΟ (Εσωτερική Μακεδονική Αδριανουπολίτικη Οργάνωση). Το όνομα τούτης της αντιοθωμανικής αυτονομιστικής οργάνωσης των Βουλγάρων δείχνει και τους σκοπούς της... Αυτή η φανταστική «Βουλγαρική Μακεδονία» βασίστηκε στον ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟ χάρτη, του 1847, του Βουλγαρόφιλου Γάλλου, Αμί Μπουέ, το όνομα του οποίου ακόμη σήμερα τιμάται σε δρόμους της Βουλγαρίας, σε Σόφια και Βάρνα. Ο γιατρός και γεωλόγος (!...) Μπουέ, ως ερασιτέχνης χαρτογράφος, συνέταξε τον χάρτη του καταγράφοντας (με ποια επιστημονική μέθοδο άραγε και με ποιο κύρος;) τους ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ των λαών τη ευρύτερης Βαλκανικής. Με την πρώτη ματιά γίνεται σαφές πως, αν σε μία πόλη κατοικούσε ένας αριθμός Βουλγάρων εποίκων ή μεταναστών αυτό αρκούσε, ώστε η πόλη να συμπεριληφθεί στον ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ χάρτη μιας ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ Βουλγαρίας

Όμως αυτή η ΚΑΤΑΦΑΝΗΣ ΑΠΑΘΗ ΔΕΝ ΙΣΧΥΣΕ ΣΤΗΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ. Έτσι, ο Αλεξάντρ Συνβέν, Γάλλος γεωγράφος και χαρτογράφος, καθηγητής γεωγραφίας στο Αυτοκρατορικό Οθωμανικό Λύκειο του Γαλατά Σαράι, δη-

λαδή σε επίσημη κρατική θέση, εξέδωσε τον έγκυρο και επιστημονικό Εθνολογικό χάρτη του των Βαλκανίων, του 1877, και τη μελέτη του: «Οι Έλληνες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Στατιστική και Εθνογραφική Μελέτη» το 1878, και με αυτά έμεινε στην Ιστορία. Ο Συνβέν, ο οποίος γνώριζε αρχαία και νέα γεωγραφία ΑΠΛΩ-ΝΕΙ στον χάρτη, του 1877, τη λέξη Μακεδονία ΣΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΡΙΑ.

Ωστόσο, το 1885, οι Βούλγαροι Κομιτατζήδες του ΕΜΑΟ πλαστογραφώντας ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΟΥΣ χάρτες του Αμί Μπουέ, αλλά και τους αντίστοιχους του Μπιανκόνι, θα τους παρουσιάσουν ως ΕΔΑΦΙΚΟΥΣ, κρύβοντας ότι αυτοί αποτύπωναν πληθυσμούς και ΟΧΙ ΕΔΑΦΗ. Έτσι, μετά το 1903 οι Βούλγαροι Κομιτατζήδες θα κατασκευάσουν και την πλαστή «Μακεδονία του Πιρίν». Αλλά, και εδώ τους διαψεύδουν οι οθωμανικοί χάρτες της εποχής οι οποίοι αποδεικνύουν ότι αυτό το βουλγαρικό κατασκευάσμα ήταν το κομμάτι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το οποίο περιελάμβανε τους φοροδοτικούς-διοικητικούς ΚΑΖΑΔΕΣ Τζουμαγιάς, Πετριτσίου, Μελενίκου, Μαχομιάς και Νευροκοπίου, ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΠΟΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

Στις 2 Μαρτίου 1913, πριν την υπογραφή της Συνθήκης του Βουκουρεστίου, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, με ομιλία του στην βουλή των Ελλήνων, ζητά ΝΑ ΔΟΘΕΙ η ανατολική Μακεδονία (Σέρρες, Δράμα, Καβάλα) και η Θράκη στη Βουλγαρία. Γιατί, αυτό εξυπηρετούσε την πολιτική της Αγγλίας και της Αντάντ. Αρχείο της ομιλίας του υπάρχει στις επίσημες «Αγορεύσεις του Ελληνικού Κοινοβουλίου» και τις εφημερίδες (Πατρίς, Καιροί, κ.ά.) Αυτή η στάση του Βενιζέλου θα ενισχύσει στο μέλλον τις βλέψεις της Βουλγαρίας και θα αποτελέσει τον ΔΟΜΙΚΟ ΛΙΘΟ ανάλογων κινήσεων των μετέπειτα Ελλήνων κομμουνιστών και όλων των ενδοτικών μέχρι σήμερα. Έτσι, στην «Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνή», το 1921 τα κομμουνιστικά κόμματα των Βαλκανίων –συμπεριλαμβανομένου του Κ.Κ.Ε.–, ζητούν την αυτονόμηση της «Μακεδονίας».

Έκτοτε, ο Ν. Ζαχαριάδης (Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, 1934–1956), ζητούσε ήδη από το 1925 τον αποχωρισμό της Μακεδονίας από την Ελλάδα και «σχηματισμό αυτοτελούς κράτους» («Ριζοσπάστης» 27 Ιανουαρίου 1925). Ο ίδιος απευθυνόμενος στα μέλη του ΚΚΕ («Ριζοσπάστης» 1 Μαρτίου 1931) επανέλαβε την θέση του περί αποχωρισμού της Μακεδονίας και Θράκης από την Ελλάδα: (Έκδοση της Κ.Ε. του ΚΚΕ, «Πέντε χρόνια αγώνες 1931-1936» β' έκδ. Αθ. 1946 σελ. 24). Η 6η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Ιαν. 1934) καθόρισε την απόσχιση της Μακεδονίας σε συνεργασία με τους Βουλγάρους, ως «υποχρέωση» του ΚΚΕ: («Πέντε χρόνια αγώνες 1931-1936», σελ. 201, 205, 206, 212). Τα ίδια και στο 5ο Συνέδριον του ΚΚΕ (Μάρτιος 1934): («Πέντε Χρόνια Αγώνες 1931-1936», σελ. 225).

Η 7η συνάντηση της «Κομμουνιστικής Διεθνούς» «COMINTERN» πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα από τις 21 Ιουλίου έως τις 25 Αυγούστου 1935. Πρόεδρος ήταν ο Βούλγαρος κομμουνιστής ηγέτης Γκεόργκι Ντιμιτρόφ, ο οποίος είχε ρωσική υπηκοότητα και τοποθετήθηκε από τον Στάλιν επικεφαλής της «COMINTERN». Έτσι, η Κομμουνιστική Διεθνή εξέδωσε απόφαση βάσει της οποίας πρέπει να δημιουργηθεί ένα «ενωμένο ανεξάρτητο μακεδονικό έθνος».

Σε όλη τη διάρκεια του ελληνικού ανταρτοπόλεμου (1944-1949) οι Έλληνες κομμουνιστές με πλήθος εγγράφων τους απαιτούν να αποσχιστεί η Μακεδονία από την Ελλάδα. Ο Ν. Ζαχαριάδης σε άρθρο του στο περιοδικό «Δημοκρατικός Στρατός» (τεύχος Δεκ. 1948) εισηγήθηκε τη δημιουργία ανεξαρτήτου Μακεδονικού κράτους και κατόπιν η 5η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Ιαν. 1949) έκανε ομοφώνως δεκτή την εισήγησή του για την δημιουργία ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Ο Τίτο εκμεταλλεύτηκε την κατάσταση και σε ομιλία του στα Σκόπια, (11.10.1945), διεκδίκησε τη «Μακεδονία του Αιγαίου», και ενώ προϋπήρχε η Μπα-

νόβινα Βαρντάτσκα, Δημοκρατία Βαρδάρη, (1929-1941), τα σημερινά Σκόπια (ΠΓΔΜ), την μετονόμασε σε «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Μετά την απελευθέρωση από την γερμανική κατοχή το τεράστιο αυτό εθνικό ζήτημα ΔΕΝ ΤΟ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΚΑΝΕΝΑ από τα μη κομμουνιστικά κόμματα. Η ευθύνη αρχικά βαρραίνει τους Φιλελεύθερους οι οποίοι κυβέρνησαν τη χώρα, αλλά και τους «δεξιούς» αντιπάλους τους οι οποίοι συνέχισαν την ίδια ολέθρια πολιτική.

Σημαντικοί σταθμοί στο ζήτημα υπήρξαν: α. η ΚΟΙΝΗ απόφαση των Ελλήνων πολιτικών αρχηγών (πλην ΚΚΕ), του 1992, στο να μη δοθεί το όνομα Μακεδονία ή και παράγωγό του στα Σκόπια. Και β. το ότι ΣΤΙΣ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1992 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΑΠΕΡΡΙΨΕ το να εμπειρεύεται ο όρος Μακεδονία σε αίτηση των Σκοπίων. Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΥΤΗ ΙΣΧΥΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ! Βαρυσήμαντες δηλώσεις επ' αυτού έκανε μεταξύ άλλων και ο Γάλλος πρόεδρος Μιτεράν, αρνούμενος το όνομα Μακεδονία στα Σκόπια.

Αντίθετη ήταν η πολιτική του Κων. Μητσοτάκη, ο οποίος στρεφόμενος ΕΝΑΝΤΙΟΝ και της φιλελληνικής πολιτικής του προέδρου Μπιλ Κλίντον δημιούργησε το διεθνές όνομα FYROM, «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας» και το επέβαλε μέσω του ΟΗΕ. (βλ. στο You Tube σχετικό βίντεο όπου το λέει ο ίδιος.)

Έτσι, το 1993, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ. Ο βοηθός Αρχηγός του Επιτελείου της Τουρκίας, στρατηγός Κουρμάλ Μπασκανλίγκι και ο στρατηγός Οζνάλ Ερντογάν κυκλοφορούν στην Αγκυρα βιβλίο με τίτλο «Η Μακεδονία δεν είναι ελληνική». Και παρουσιάζουν κατασκευασμένα στοιχεία και χάρτες. Αλλά, όπως αποδείχτηκε πιο πάνω, αυτοί ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΙΣΧΥΣΑΝ ΕΠΙ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ. Το 81 σελίδων βιβλίο οι Τούρκοι το προώθησαν στους Σκοπιανούς και τα «στοιχεία» άρχισαν να δημοσιεύονται στον τύπο των Σκοπίων. Ανάμεσα στα άλλα κατασκευάσματα κεντρικό «στοιχείο» αποτελεί ο χάρτης των ... δήθεν «3 Μακεδονιών», ο οποίος διαδόθηκε στο Διαδίκτυο σε πλήθος αναπαραγωγών, χρωμάτων, μορφών και «επεξηγηματικών» άρθρων. Όλα κατασκευάσματα των μυστικών υπηρεσιών όσων έχουν ίδιον συμφέρον. Εξάλλου, είναι γνωστό ότι οι τουρκικές μυστικές υπηρεσίες διακρίνονται για την δημιουργία πλαστών χαρτών και για τα νησιά του Αιγαίου παρά τους πολλούς γνήσιους Ιταλικούς, Ρωσικούς, Αμερικανικούς, κ.ά χάρτες κατά, και αμέσως μετά, την Συνθήκη της Λοζάννης.

19 јуни 2017 - 13:32

Like 154 Share Tweet

Во 1993 година помошникот началник на Генералштаб на Турција, генерал Курмај Башканлиги заедно со генералот Ердоган Ознал во Анкара ја издадоа книгата под наслов „Македонија не е грчка“.

Ο πλαστός χάρτης των Τούρκων, του 1993, με τις «3 Μακεδονίες», όπως τον δημοσίευσε η Σκοπιανή εφημερίδα Βέτσερ, με ανάλογη λεζάντα. Αυτόν τον χάρτη υπερασπίζονται με φανατισμό σήμερα οι κ.κ. Τσίπρας, Μπουτάρης, Νίμιτς, η κ. Μπακογιάννη, οι ομοϊδεάτες τους, και φυσικά οι Τούρκοι

Το 2008, στο Βουκουρέστι ο κ. Κ. Καραμανλής, ο Β΄, μετά από σκληρό προσωπικό αγώνα της κ. Ντ. Μπακογιάννη υποχώρησε και αποδέχτηκαν και οι δύο τον «γεωγραφικό προσδιορισμό». Δηλαδή Άνω ή Νέα Μακεδονία κ.λπ. Αυτή την ΕΘΝΙΚΗ ΗΤΤΑ-ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ σήμερα την επικαλείται, τη μεγιστοποιεί και την επαυξάνει ο κ. Τσίπρας. Όμως, η ταύτιση του Έλληνα πρωθυπουργού και των όποιων ιδεολογικών του συνοδοιπόρων στο ΑΠΟΛΥΤΟ πλαστογράφημα των δήθεν «3 Μακεδονιών» θέτει πρωτοφανή ζητήματα ΕΘΝΙΚΗΣ ευθύνης, με ό,τι αυτό σημαίνει. Έχει γραφεί, ότι: «Ιστορικά, ποτέ δεν λύθηκαν συνοριακά και επεκτατικά προβλήματα με τη γραμματική και τους τίτλους...» Άριστο θα είναι να μη λυθούν με αίμα, τη στιγμή που η Τουρκία απειλεί καθημερινά του «γκιαούρηδες» με πόλεμο, και θέλει να επωφεληθεί από έναν ακόμη αλυτρωτικό ψήφο, εκτός της Αλβανίας, σε βάρος της Ελλάδος, σε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όπως εξελίσσονται τα γεγονότα, με τόσο λαό ξεχυμένο στους δρόμους, κανένας δεν θα αποφύγει τις ιστορικές του ευθύνες. Ζούμε στιγμές κατά τις οποίες ΥΠΟΒΟΣΚΕΙ ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΟΥ 1922. Και το τι επακολούθησε τότε με την τραγική «Δίκη των έξι» είναι γνωστό.